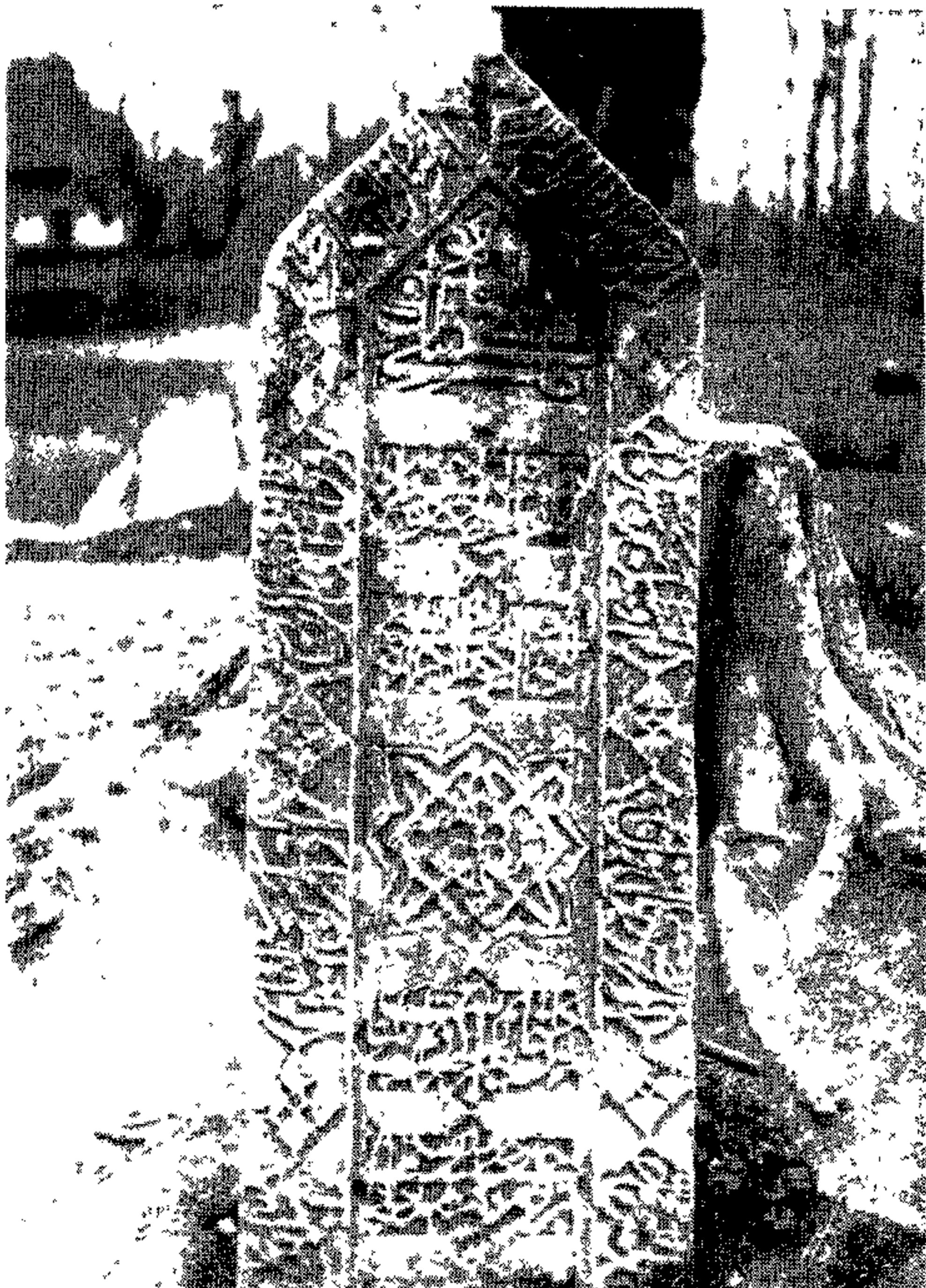

عکس شماره ۱۰۱ - صریح امامزاده سید محمد حان در ضیاده گسکر

عکس شماره ۱۰۲ - سگ قمری در محله اروم سادات دهم

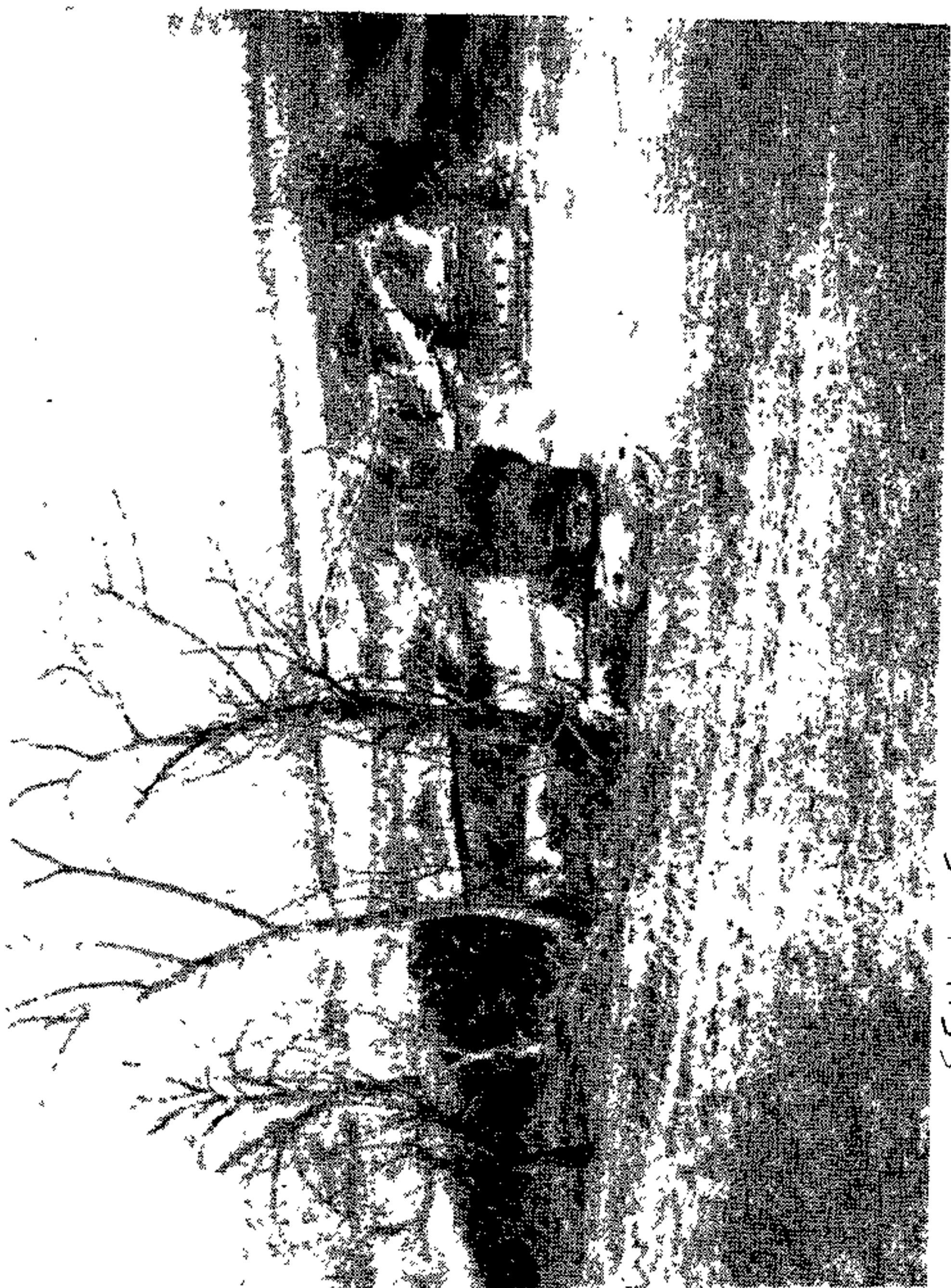

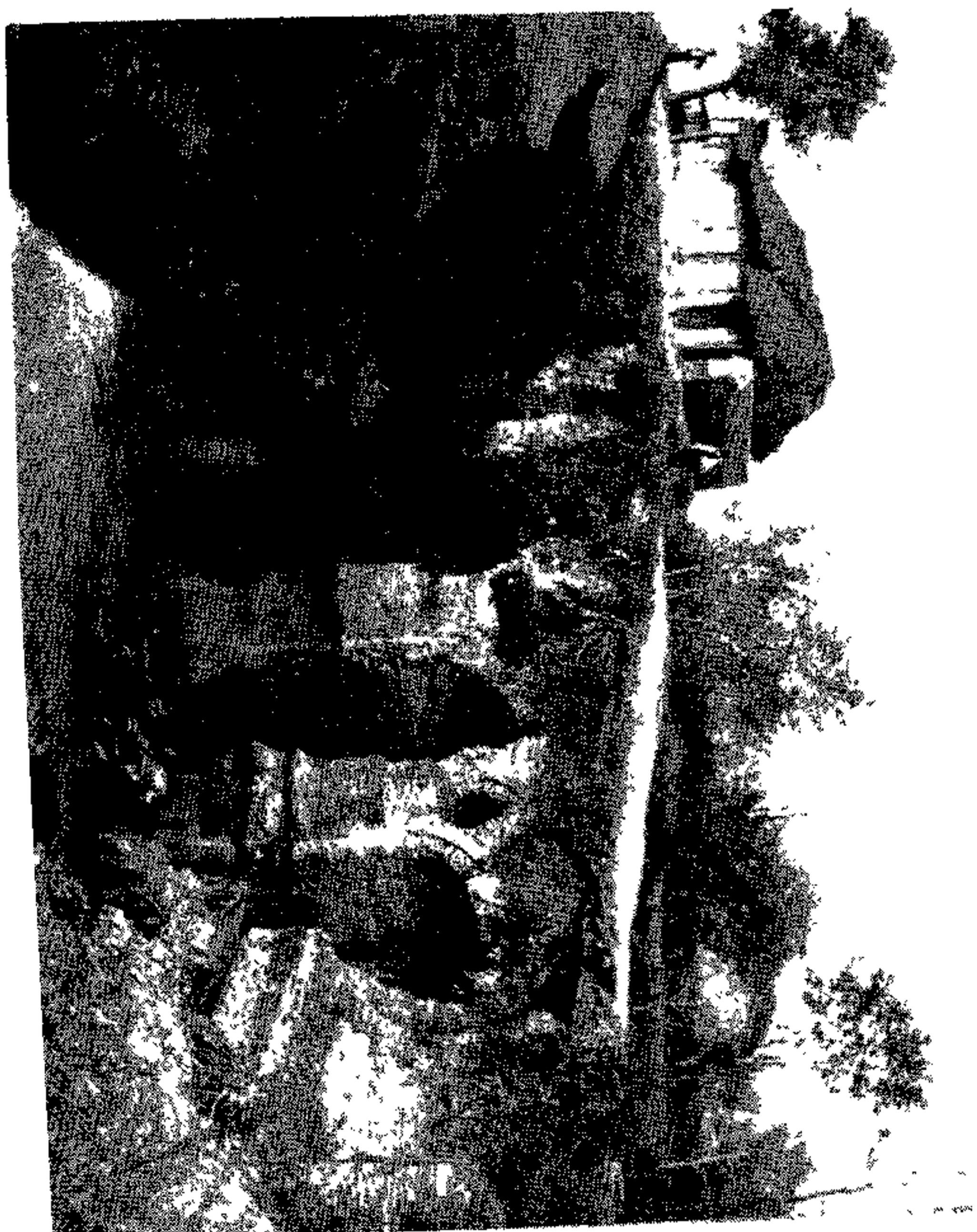
عکس شماره ۱۰۳ - مهاره آخوندی در مهاره دار از گسکر

عکس ضماده ۴۰۱ - دهانه اصلی پرده‌سی یا حشت یک مرد که مردیک مباره خارگشک

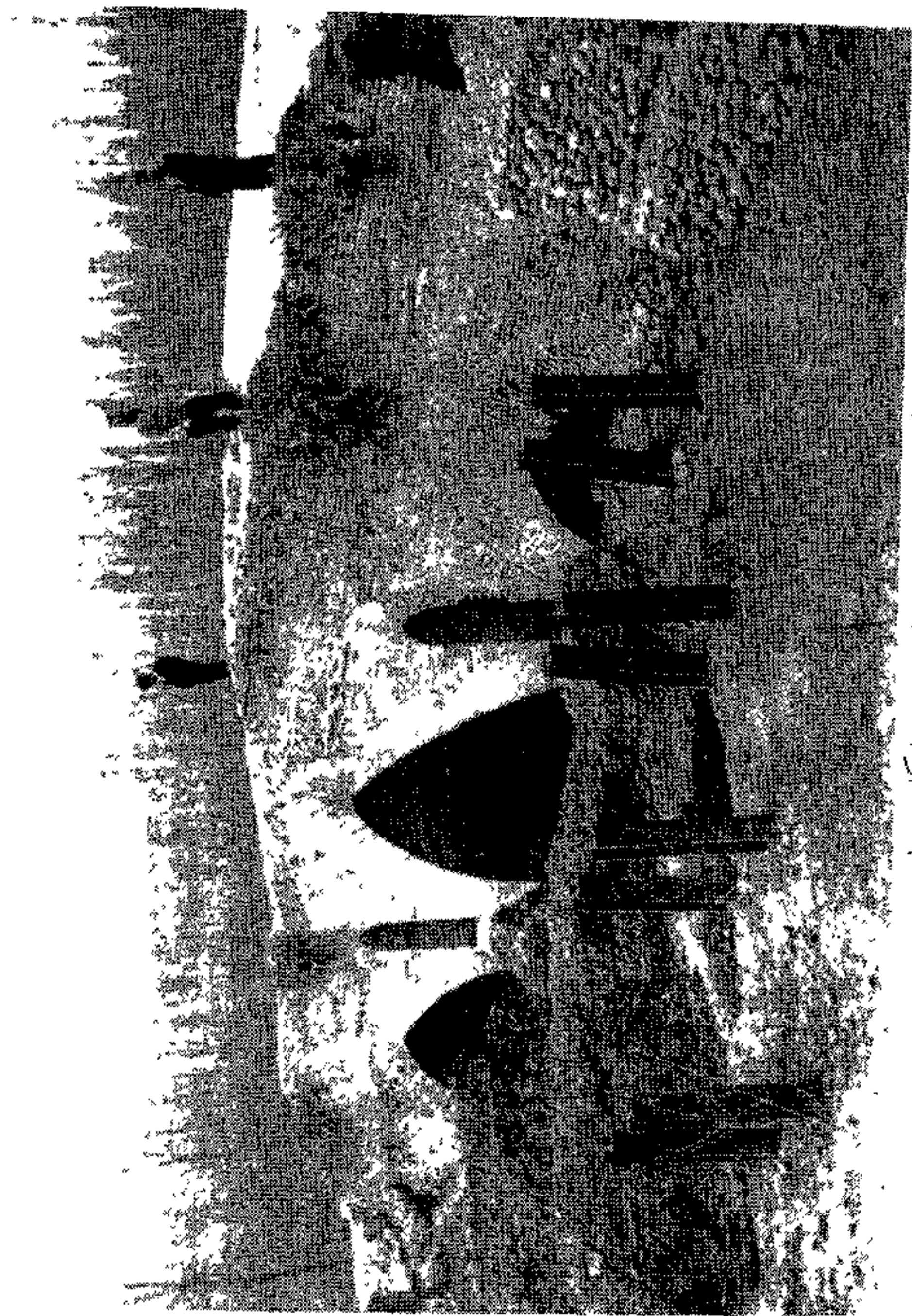

عکس شماره ۵۰۱ - نمای دودهای تاقی ماده از پرورش باحثت پل مرکز درمانی مارکسکو

عکس شماره ۷۰ - نمای جنوبی ملکوار در دهار

مکس شماره ۸۰۱—معای شعائی پل کار رودبار

ٹکسٹ مہاراء ۹۰۱ - جل کوچی ریڈیاں مالہر کوڑاں

بخش دهم

جغرافیای تاریخی سفت

شفت در جنوب عربی رشت است، نیمی از آن دشت و نیمه‌ای کوهستانی است. از شمال به ورزل، از مشرق به رودبار، از جنوب به تارم و از غرب به ماسوله و فومن هیحدود می‌شود.

صاحب مسالک الابصار شفت را موطن شیخ عبدالقادر کیلای می‌داند و می‌نویسد ساکنان آن حنلی مذهب‌اند. امیران شفت کم و بیش زیر لوای سلطین فومن بوده‌اند.

حاجان شفت عیر از چندتنی اراهل سروار خراسان اند پاره‌ای ایشان را از طایفه چگنی قزوین می‌دانند و می‌گویند که اینان با حیله و ترویجی نظیر حیله‌هی صاح اراضی این بخش را به دست آورده‌اند. طایفة حاجان را «پیار مسامان» می‌حوانند و می‌گویند که یکی از احداد ایشان بیازی را دید که بنام گالی بوش خانه‌ای روئیده است. فریاد برآورد «بی شک خدائی وجود دارد» و فوراً مسلمانی را بر گردید خانه‌ها هنور (تا زمان راینو ۱۳۳۱ قمری) حکومت را در دست دارند، ولی بعده ریادی من ساکنان محل ندارند. سانقاً هر کرشت به نام گوراب شفت خوارده می‌شد و نزدیک دهکده نصیر-

جهان اهروری قرار داشت محل گوراب شفت در محل گوراکیش (= گوراب - کیش) است که حرایه‌های آن را حیگلی اسوه از شمشاد پوشانده است

من کر هم و محل اقامت حان شفت، کمسار است که در سه کیلومتری جنوب تکرم (مکسر ناء و زاء) قرار دارد در رمان راینو (۱۳۳۱ قمری) دو مسجد و دو حمام خراب و دویست ناب حاده، در هیان با غستاخی سر سبز پر د کناره

رو دخانه لیفکو خندان داشته است . خانه های خان نشین آن روزی زیبا بوده است اما به علت اینکه خانه محل در رشت اقامت کردند خانه ها نیز روی در خر ای دارند . کمسار به چهار محله تقسیم می شود . ۱ - شیخان محله . ۲ - سرخان محله . ۳ - کمسار محله . ۴ - کوچک کمسار .

جمعیت شفت در زمان را بینو هزار و هفتصد و هشتاد و شش خاکوار بوده است اکثر این جمعیت گیلکاند و غیر از چند تنی مابقی بیلاق و قشلاق ندارند . تعدادی گالش و تالش در دهکده های ارتفاعات ساکن هستند و با تغییر فصل بیلاق و قشلاق می کنند . ساکنان دهکده های دشت به زبان گیلکی و مردم کوه شین به زبان تالشی گفتگو می کنند . هر دو گروه شیعی مذهبند . (۱)

بقعه امامزاده ابراهیم بن امام موسی الكاظم علیه السلام (۲) در دهکده طالقان (۳) شفت

روستائیان اطراف ، برای این بقعه احترامی بیش از اندازه فائند ، تا حائی که می گویند کسی را یارای آن نیست که در این ده دزدی کند . حتی آقاخان - راهزن معروف - نیز بسیار پابند احترام به این امامزاده بود ! .

محمدعلی گیلک در باره دهکده طالقان و بقعه آن می نویسد : « از آثار قدیمه قریه طالقان یکی بقعه امامزاده ابراهیم است که در راهی آن هنست کاری است . » (۴)

حسن شمس گیلانی می نویسد . « شرح حال امامزاده ابراهیم در دست نیست ولی آنچه بین گیلانیان معروف است ، این است که آن بزرگوار فرزند موسی بن حعفر طیبه است . کرامات زیادی از آن سید حلیل مشاهده شده . اطراف

(۱) گیلان و آذربایجان ص ۱۹۸۱۹۷ (۲) از امامزاده تامارکاب شش کیلومتر دار مامارکاب نا چوپر شفت نیست و چهار کیلو متر است ، (۳) طالقان ، ده از دهستان شفت محش مرکزی شهرستان فومن ، سی و یک کیلومتری حمو شرقی فومن و سی و دو کیلومتری حمو شرقی شفت ریبار تگاهی به نام امامزاده ابراهیم برادر امام رضا علیه السلام دارد که در چهار کیلو متری حمو این آمادی است و ریبار تگاه قراء اطراف است (ورهیگ حمراویانی) (۴) کتاب شیخ راهدد گیلانی ص ۱۱۳ .

این قصبه را کوههای منتفع و حیگاهها محاصره کرده است و این محل اکنون زیارتگاه قراء اطراف محظوظ می‌گردد و هر ساله دوازده مهر و اوائل قااستان که آب و هوای آن نقطه مساعد از برای زیارت می‌باشد، اهالی رشت و سایر شهرها، عدان صوب غریمت می‌نمایند. » (۱)

سای اصلی شامل مسجد و ائمای در طرف حنوب که هردو به طول هشت متر اند. اطاق مستطیلی به طول دوازده و عرض هشت هتر که صحن امامزاده است و ضریح در این اطاق است. اطاق متولی که میان کفشهای کن و این صحن است و آخرین قسمت شمالی کفشهای کن است. ضریح مشبک و ارچوب آراد ساخته شده است. طول آن ۰/۸۰ متر و عرض آن ۱/۵۲ هتر و ارتفاع تا وسط سقف کهوارهای شکل مشبک ۱/۷۵ متر است. چهار ستون در چهار کمیح ضریح بدون نظم و ترتیب قرارداده و دوسر نال بر آنها تکیه دارد. محاطه حالی بالای ضریح که هنجهی به گندی مددود می‌شود، براین سرناهای ساخته شده است مقطع دوستون چهارسو و مقطع دو تای دیگر دایره است

حملی سراس نناکشیده شده است که بر روی یکی از این ستونهای و پایه‌های سیماهی متکی است و داشاهای سقف در این حمال تکیه دارد. سراس سقف لمه کوبی و نام حلمس است.

بَقْعَةُ أَمَامِ رَادِهِ اسْحَاقِ وَ خَوَاهِرِ سُخْرَةِ النَّسَاءِ
يَا فَاطِمَةُ صَغْرِي فَرِزَنْدَانِ أَمَامِ
مُوسَى الْكَاظِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

امام راده اسحق در کوههای حنوبی شفت است راه آن ارشت ده -
أسماوندان (= عنماوندان) و احمد سرگوران و بصیر محله و گیخار (فتح گاف)
و گندم آرد و گندوسر (فتح سین) و سونه و سردشت (مکسر راء) و سیاپیل کنده
می‌گردد و به امام راده می‌رسد

منای اصلی شامل اطاقی به شکل مربع مستطیل، به طول ۹ متر و عرض

(۱) قاریع علما و شعرای گیلان ص ۲۷

لاهتر است . عین از مسجد مجاور که طرف شرق بنا شده است ، ضریح این خواهر و مرادر که پهلوی یکدیگر به خاک سپرده شده اند در کنبع حنوب غرسی است . طول این ضریح مشبک ۵/۲ متر و عرض آن ۷/۱ متر و ارتفاع آن تاریخ کهواره طاق ضریح ، یک متر است .

سراسر سقف اطاق لمبه کوئی است ، اما قسمت بالای ضریح بازو گنبده مدور روی آن ساخته اند و سراسر نام از نالا حلب پوش است .

در طرف عربی صحن ، سه ستون چهارسوی قطور و طرف شرقی چهار - ستون مدهمان قطر و روی تمام ستونها سرنالی چهارسو تکیه کرده است .

طول مسجد هنگل مه صحن ۹ متر و عرض آن شش متر است و فاصله میان صحن و مسجد پنج لنگه ارسی چوین و یک در ورودی میان ارسی دوم و ارسی سوم است . دیوار شرقی مسجد پنج لنگه ارسی است و سه پنجره به خارج دارد . در ورودی صحن شمالی است و ارکفش کنی وارد صحن می شود . دو شاخ کنج گاو (= گورن) بر بالای دوستون نصب شده است و سنگ مرمری که شکل جای پائی بر آن است و معروف است که جای پای امامزاده اسحق است در صحن دیده می شود .

ار ووهن تا بصیر محله بیست کیلومتر و از بصیر محله تا امامزاده اسحق همچده کیلومتر است

مزار شاه در رویشان در تکرم (۱) شفت ، کسر رودخانه پسیخان

منائی چوین و قدیمی است ایوانی به ابعاد پنج متر طرف شمال است . جلو ایوان ، راهروئی مه عرض یک متر است دیوارهای اصلی ندا ، زگالمی ، سقف سراسر ندا ، واشان کشی ، لمه آن یک پشتہ و مام سعال سراسر است . این ندا در سمت راست رودخانه پسیخان و در بالای قبهای مسلط به رودخانه ساخته شده است اطراف آن گورستانی قدیمی است و در همان آزادکنن سال براین مرار سایه افداخته اند .

(۱) به کسر تا وسکون کاف و کسر راء

مزار شاهزاده احمد و قرآن نه منی آن در چماچای (۱) شفت

برای رسیدن به مزار شاهزاده احمد باید از شفت به شالده و حاجی آماد و پر زخندان (۲) و نکرم و حیرده و بیالوا و خرطوم و خلیلان و چماچا رفت این راه از دامنه و سر پله هائی کوتاه که پارهای از آنها جنگلی و پیشتر آنها به فاعهای چای تبدیل شده‌اند می‌گرد و مناطری بسیار دلپذیر دارد

بنای بقعه و مسجد قدیمی آن را خراب کرده و نوساری کرده بودند ارسی های قدیمی بنارا در سقف بقعه به کار بردند. دو ستون لاج نگری بسیار طریف میان ستونهای ایوان دیده می‌شد که قدمتی داشت.

را بینو این بقعه را به نام امامزاده نعمان می‌حوالد و از قرآن کوفی قدیمی آن که در سال ۱۳۳۱ قمری در این بقعه بوده و امروز نیز هست یاده کرد (۳) اغلب قرآن‌هایی که در این گوشه بقایه بوده، از هیان رفته است. خوش‌بختانه این قرآن، در این گوش محفوظ و سالم مانده است. تسبی سر لوحه و هفت صفحه استدای آن دیگر صفحه از آخر افتاده است که علاوه بر خط حوش سجح از نو نوشته و سپس شیراره‌بندی و صحافی کرده‌اند از حلد قدیمی آن اثری باقی نیود. مشخصات این قرآن کوفی مغرب به قرار زیر است

س سوره‌ها مجدول و مطلاست و سر آیات گل و ته و مطلاست طول صفحات ۳۶ سانتی‌متر و عرض آنها سی سانتی‌متر است طول متن ۲۹ سانتی‌متر و عرض آن ۲۴ سانتی‌متر و هر صفحه شامل ۱۵ سطر است قطر این قرآن بالغ در هفت سانتی‌متر و نیم است. معروف است که ورن تمام قرآن به من و ورن دیگر بگ آن بیرون نهاده است احتمال می‌رود که نعمان تعییر شکای از بهمن داشد

بقعه سید احمد و سید ابوالقاسم در نهضه (۴) شفت

منائی است آخری و قدیمی کرسی بلندکه ارتفاع کرسی آن به دو متر

(۱) به صمیم (۲) بد صمیم ناء و سکون ناء و کسر ناء (۳) گیلان راینو ص ۲۰۳

(۴) مکسر نون و صمیم ناء

می‌رسد. طرف شرقی نما، ایوانی به طول ۱۲ متر و عرض چهار متر است. اطاقی که صریح این دو تن در آن است مربع شکل و گنجهای آن تقریباً نیم دایره و دارای پنچ صلع اصلی است. طول و عرض این اطاق ۷ متر و در وسط آن صندوقی ساده و قدیمی است که طاق آن گهواره ایست. سقف سراسر بنا لمبه. کوئی ما درز پوش ساده، لهه بام سه پشته و بام سفال سر است. هاذنهای چوبین در کنفع حنوب عربی نناست که از راه پله‌ای جداگانه به بالای آن می‌رود. طرفین بنای اصلی نفعه دو اطاق است که در ورودی آنها در ایوان شرقی است و به خارج بیز در و پنهانه هائی دارد. در ورودی نفعه شمالی و حنوبی است که ابتدا وارد ایوان می‌شود و سپس به اطاق وسط و دو اطاق طرفین می‌رود. مدخل پلکان هاردی حنوبی است (عکس شماره ۱۱۰)

هزار سالوک (۱) معلم در اللهوردي محله قشلاق شفت

اللهوردي محله نام چند در حابه است که کنار مرار سالوک معلم ساخته‌اند. مرار سالوک معلم در قله کوهی است که از فاصله ای مسیار دور نمایان است. ابوالقاسم دامی تاریخ سلطان سالوک معلم را دوسته است که بر آن زیاد اعتمادی نیست (۲) بنادر گفته او سالوک معلم پسر و هب دن منه، از منسوخان پیغمبر علیه السلام بوده است بس از فوت امام رضا علیه السلام در سال ۲۴۷ قمری، سالوک در گیلان مقیم شد و در تارم به هفت هزار تالشی و دیلمی ملحق شد. محالقان را پای قلعه شمیران شکست داد و از راه ایمان آماده کردم در آمد. در کرکره دشته اردوگاه ساخت این محل بعداً به لشکرگاه معروف شد. در آنجا سران طایفه عماک هائند ملک عباس بن ملک شیر ویه لاسکی و ملک دولت بن ملک الماس سفید مرگی مطیع او شدند ابوالقیس خارحی که در این وقت حاکم

(۱) در عربی صعلوک نده است و امرور سالوک معلم گوید (۲) این کتاب را بگارمه بیافت ولی از عماراتی که را بیمو از آن نقل کرده است بطبع کتاب شرح حال سید حلال الدین اشرف و سحر الاسماء ساختگی است

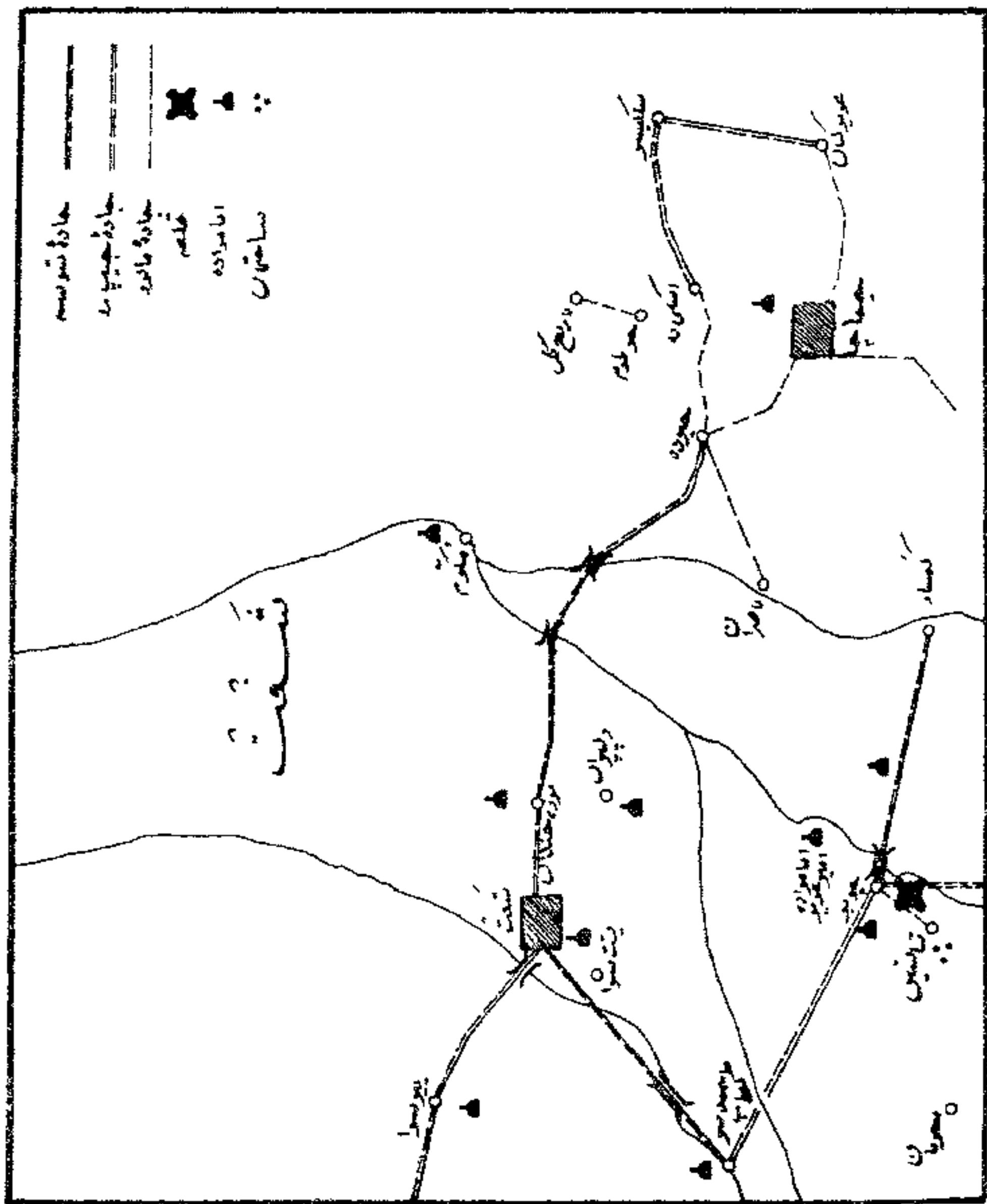
گیلان بود، لشکر کشید و فانح شد و سال‌لوک معلم سپس به کوهستان خیر سنگ (بفتح خاء) آمد و در آنجا از روای احتیار کرد و به عادت پرداخت. در سال ۲۸۰ قمری فوت شد و در محلی که رزش نام داشت به خالک سپرده شد. (۱) امروز مرار سال‌لوک معلم بر بالای بازوی کوهی به نام «خیر سنگ» است. بنای اصلی مقعده، زگالی است که میان آن صندوقی مشبک ساده است در وردي آن قلی است. طاق سراسر نما و اشان کشی و آزادوی واشانها پل کوبی است و سراسر بنا حلب سر است.

بنای دیگری در حلقه، نزدیک مقعده سال‌لوک معلم است و به نام مقعده معلم معروف است. بنای اصلی رگالی است و طرف شمال آن ایوانی به عرض ۱۵۵ سانتیمتر دارد. در هر طرف جنوب و شمال بنا چهارستون چهارسو و هر طرف شرق و غرب آن پنج ستون است. سرستونها نسبه قدیمی است در ورودی مقعده شمالی است ابتدا به ایوان وارد می‌شود و سپس به مقعده می‌رود صندوقی چویس ساده در وسط نهادست سقف سراسر نما و اشان کشی و ار روپل کوبی است

قلعه شاه بقال در قریه بداب (= بداب)

عبدالفتاح فومنی می‌نویسد که مردی سرشناس به نام شاه بقال در خدمت علی میگ سلطان وریدن میه پس بوده است (۲) معلوم نیست که این قلعه را همنشاه بقال ساخته، یا قلعه‌ای قدیمی در این محل بوده و به نام خود خوانده است تپه‌ای که آثار این قلعه در آن است، امروز نه نام شاه بقال معروف است (۳) و کنار تپه‌ی همین نام است که از هشرق قریه بداب می‌گذرد درختان قطور آزاد و حنگل کیش این محل را فراگرفته و کم و بیش آثار نهار را محو کرده است.

(۱) گیلان رایسو ص ۲۰۴ و ۲۰۳ (۲) گیلان رایسو ص ۲۰۴ و ۲۰۵ (۳) در رمان رایسو سال ۱۳۳۱ قمری به نام «شاه بقال» معروف بوده است (گیلان رایسو ص ۲۰۴).

ز ششہ شہارہ بازدھے میتمانی صفحہ ۲۶۳ سے آثار و میماہی تاریخی روایتیہای معمول و پست شفعت

**خرا به های چوبر و شاه نشین
کنار دهکده های چوبر و شاه نشین شفت**

بررسی تپه‌ای طبیعی که ارتفاع آن ارشالی زارهای اطراف پیش از هفتادمتر بیست و سطح مالای آن در حدود یک هکتار است، روزی بر قسمتی از این اراضی ساختمانهای قدیمه‌ی موده‌است در حدود بود سال پیش حسینقلی خان ماهی از آجرهای این دنا، بنای دو طبقه برای خود بر مالای ته ساخته است. این بنا تا امروز در باز است. آجرهای بنای فعلی به ابعاد بیست و یک سانتیمتر و قطر چهار سانتیمتر است آثار سه چاه در مالای تبه بود که یکی از آنها تقریباً پر شده بود

**قلعه کل
در چوبر شفت**

این قلعه مردیک کوه ار به لنگه (۱) در تپه‌ای منقطع قرار داشته است بین این تمه آجر و سفال فر او ان دیده هی شود فاصله قلعه کل قا شاه شش تقریباً یک کیلومتر است

**دیوار قدیمه اسکندر کان (۲) (= اسکندر کل)
در شفت**

در دو فرسنگی حنوب امامزاده اسحق راهی است که به پیلاق روح عنبر و از آنچه تارم می‌رود این دیوار در سمت چپ بادر شرق این راه است دیوار از سنگی بادر نداشده و ملاطی حاکستری ریگ دارد در ارای آن در حدود پانصد متر و ارتفاع آن تا چهارمتر است هی گویند تاریخ بنای آن به زمان اسکندر دو هزار و هشتاد و سه

**ساختمانهای حکومی
در گهصار (۳) شفت**

بیست و سه ساختمان آجری با پنج چهاره های ارسی و شیشه های ریگی که

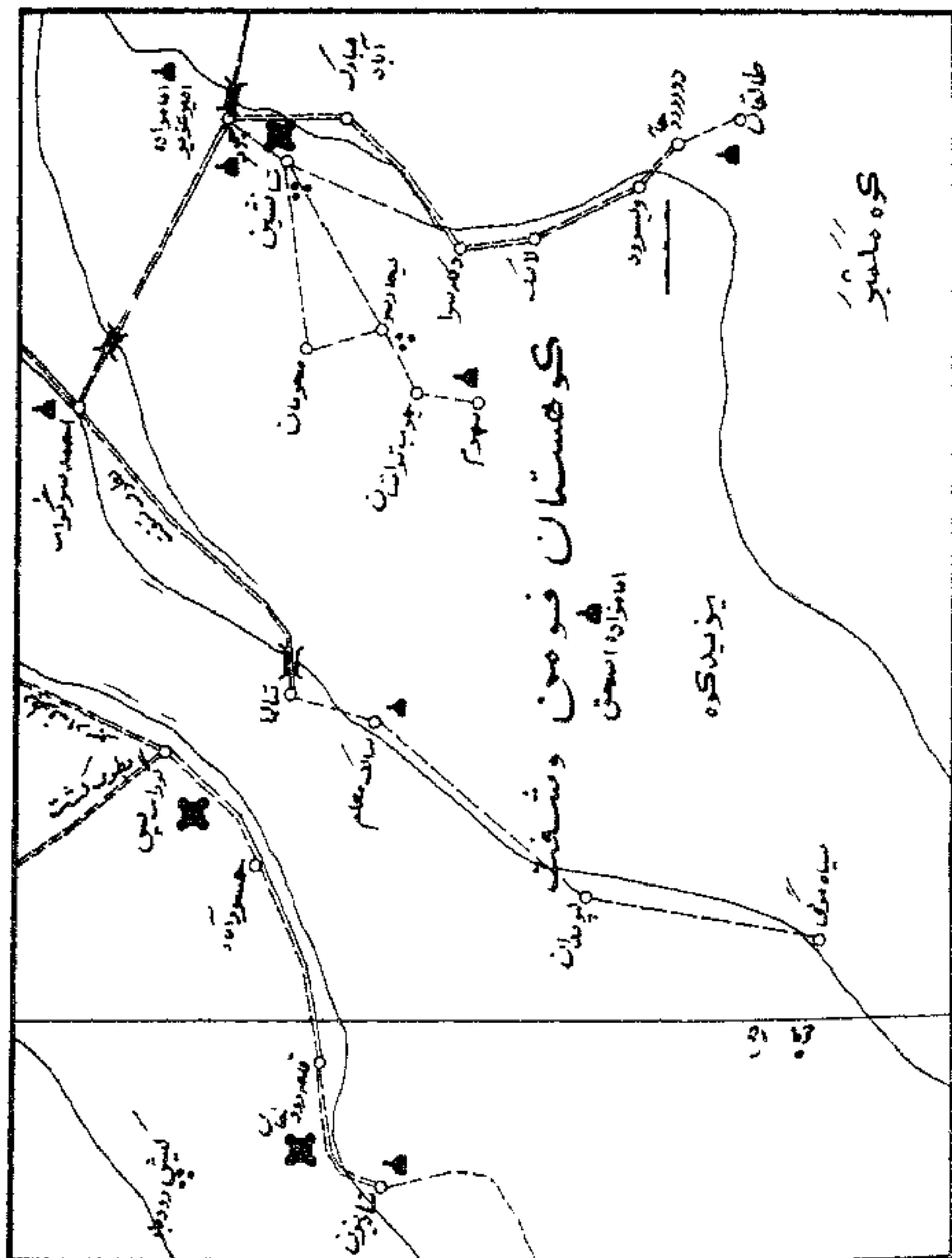
(۱) بفتح الف و سکون راء وفتح ناء (۲) مکسر الف و سکون سین وفتح کاف و دال در گیلان را بیسوس ۲۰۶ نام این دیوار آمده است (۳) بضم کاف ده ار دهستان شفت دهش هر کری شهرستان فومن شارده کیلو متری شرق فومن شش کیلو متری حبوب شرفی ناراد داشت (فرهیگ حیرانی افیائی)

نمودار هنر دوران قاجاری است در این دهکده هنوز برپاست. بیشتر آنها روی در خرابی دارد. رامینو نیر از این بنایهای دارند و می‌نویسد صاحبان آنها به وشت رفته‌اند و خانه‌های مترونک افتاده است. (۱) معروف است که جد خاقدان خانهای محلی شفت از چیکین منجیل آمده و نظیر حسن صباح به اقدازه پوست گاوی زمین از اهالی خواسته است. سپس پوست گاو را کشیده و دوال کرده بر سراسر اراضی کمسار کشیده و تصاحب کرده است.

سایر بناها و آثار تاریخی بخش شفت

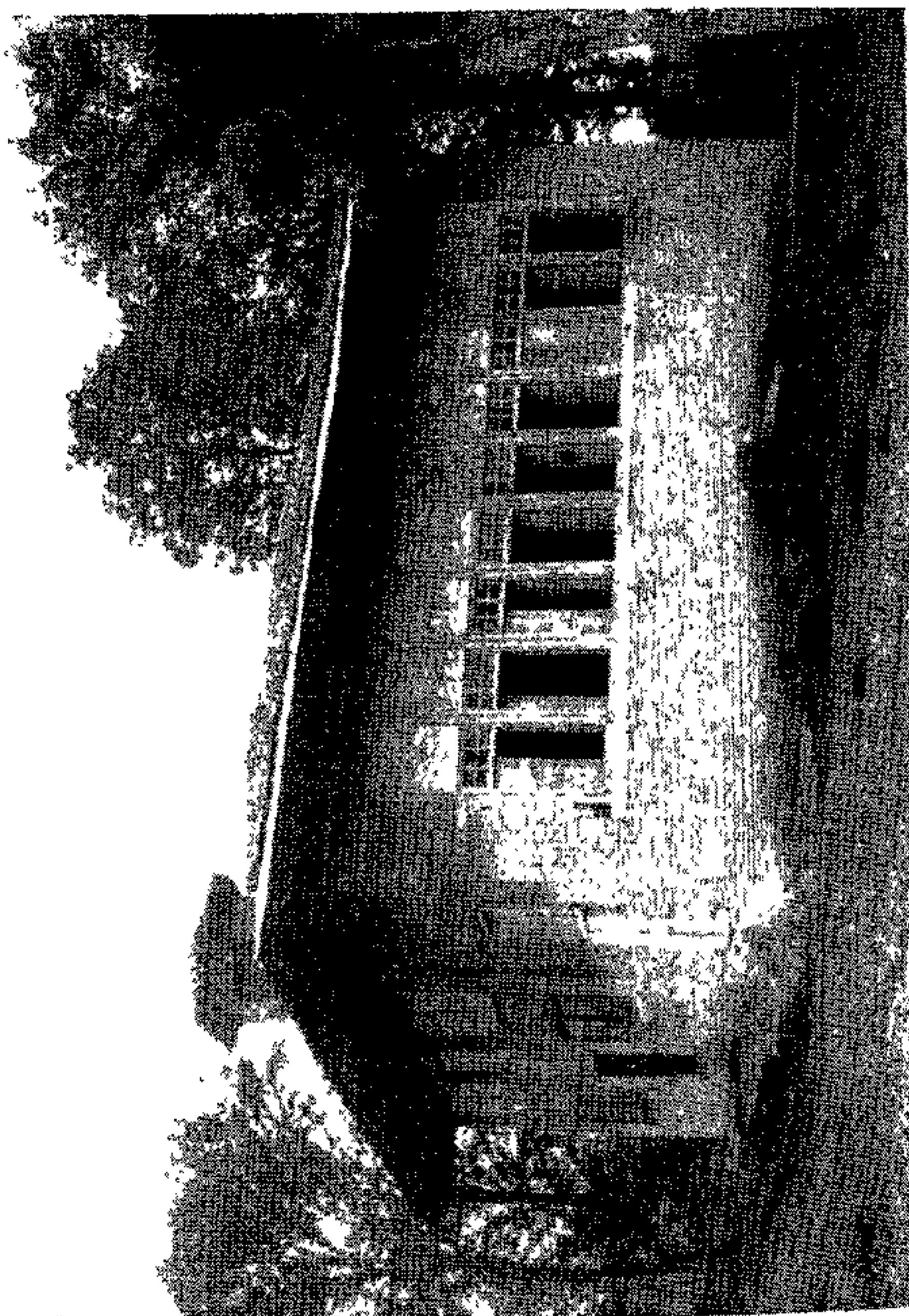
- ۱ - بقیه آقاملاعی در دهکده کمسار
- ۲ - بقیه آقازیز در هیر سرای چوبی.
- ۳ - نفعه حاجی علی آقا در دهکده چوبی
- ۴ - نفعه آقا نورسنه تن سرراه چوم به دژاز.
- ۵ - نفعه حاجی مؤمن در خر طوم.
- ۶ - نفعه درویش جعفر در پشت سرای شفت.
- ۷ - نفعه آقا ذلپیر (۲) در ذل پیران.
- ۸ - نفعه پیر مختار در احمدسرگوراب.
- ۹ - نفعه سلطان پیر حسن در پیر سرا (= مؤمن سرا).
- ۱۰ - مسجد قدیمی کمسار.
- ۱۱ - گورستان قدیمی عیر اسلامی در بیلاق دگرد (۳).
- ۱۲ - گورستان قدیمی اسلامی و عیر اسلامی در سیا چپ.
- ۱۳ - گورستان لاس پشت روپروی اسکندرکن (= اسکندرکل) گورهای این گورستان از سنگ تراشیده است و سمت قبلی نیست.

(۱) کیلان رامینو ص ۱۹۸ (۲) هشمذال. (۳) هفتح دال و کاف

نقشه شماره دوازده مطالعه صفحه ۴۲۲ - آثار و ملای تاریخی فتحت کوہستانی شهر و گورن

عکس شماره ۱۱ - نقشه میدانی و نمای احوالاتم در شهر شفت

بخش یازدهم

۱ - جغرافیای تاریخی تو لم

بخش تو لم در شمال غربی شهر رشت است از شمال به مرداب انزلی، از عرب و جنوب به فومن، از جنوب شرقی و مشرق به موازی محدود می شود. طول آن از شرق به غرب، سیزده کیلومتر و عرض آن از شمال به جنوب نه کیلومتر است. دشتی است هموار، شامل حنگل و شالیزار و رو دخانه های متعددی که سرچشمه آنها در کوهستان فومن و شفت است، از میان آن می گذرد.

صاحب ممالک الابصار می نویسد که سلطان تو لم بر سلطان فومن، بر قری و سلط دارد. هر ارسوار دارد که شجاعترین سرمازان گیلان هستند. سرمازانش در مقابل هغولان استادگی کردند و ایشان را شکست دادند و به همین حجهت قدرت و سلط او بیشتر شد

از سال هفتصد و شصت و به قمری، تو لم جزوی از خالک فومن شد. اما علت تعیین این تقسیم مندی بر ما روش نیست.

عبدالفتاح حاصل یک ساله شیلات تو لم را در سال ۹۹۴ قمری مسلح چهارصد تو مان نوشه است. این مبلغ را علی یک سلطان، به امیره حمزه و پسران او سند داده بود. (۱)

در زمان راینو (۱۳۳۱ قمری) من کز مهم تو لم، هندخاله بود و خود این ناحیه حزء رشت به حساب می آمد. حاکم محلی این ناحیه، سردار معتمد رشتی بود که در این تاریخ نزد گترین هالک این نواحی بوده است. هندخاله در این زمان، در حدود دویست خانوار جمعیت داشت و به سه محله تقسیم می شد: ۱ - بائین محله

یا مازندران محله . ۲ - میان محاله که دارای دو قسمت، یعنی سادات محله و شیخ محله بوده است. ۳ - صوفیان ده^(۱)

تقریباً تمام جماعت تولم، در طاعون سال ۱۲۴۶ قمری، از میان رفت. از لاهیجان و مازندران و مواحدی تالش نشیش، عده‌ای را بدانجا کوچاوردند. جماعت این بخش در زمان رایینو نسبه زیاد بود. اینان اولاد و احفاد کسانی بودند که بدینجا آورده بودند. لهجه ایشان، دهکده به دهکده هر قسمی کند و ما گیلکی هواری و فومن اختلاف دارد.

جمعه مازار تولم، در هفده کیلو متری غرب رشت، بر سر راه رشت به کسما، بر کناره راست پیش رو دنار، بر پا می‌شود. محل مازار، رمین وسیعی است که به خاک‌فومن تعلق دارد. مازارهای دیگر تولم در سیاه درویشان و هند خاله است، اما رورمعین و ثافتی ندارند^(۲).

۳ - بنایها و آثار تاریخی تولم

در بخش تولم تا حاجائی که نگارنده مطالعه و درسی کرد، بنای‌های تاریخی و آثار قابل ذکری ندارد. رایینو و هرستی از امامزاده‌ها و مزارهای این ناحیه تنظیم کرده است. اما پس از بازدید از محل، معلوم شد می‌شتو آنها، درختان حیکلی کهنسال هستند.

مسجد آقا پیله فر آن

در صیقلان تولم

در این مسجد گالی پوش قدیمی قرآنی و ارش و نسخه قدیمه است که هردم مذیارت آن می‌رود. مقولی این قرآن را به حافظ خود منتقل کرده است. رایینو تیرد کری از این قرآن کرده است^(۳).

صفحات اول و آخر این قرآن افتد و ساین اوراق آن، بر اثر بهم خوردن شیاره پس دپیش و مشوش است. در سن سوره‌ها، نام سوره‌ها ماکیوفی دلگین

(۱) گیلان رایسو ص ۱۹۶ (۲) گیلان رایسو ص ۱۹۳ (۳) گیلان رایینو ص ۱۹۶